

"En ny ras och en ny tid"

Håkan Blomqvist granskar den finska före detta läkaren Rauni-Leena Luukanens bok "Universums barn", utgiven på bokförlaget Trevi. "Seriös litteratur", enligt förlaget. Luukanen skriver för övrigt sina böcker med "automatisk skrift", och delar av materialet kommer från rymdvarelser. (Redaktionen kan inte låta bli att undra vem som får royalty för böckerna.) Artikeln är tidigare publicerad i UFO-aktuellt 2/1996.

Ett par dagar varje vår arrangerar Anderssons bokhandel i Norrköping en presentation av höstens böcker för bibliotekarierna i kommunen. Representanter för de största svenska förlagen berättar om böcker som är under utgivning. Genom att studera förlagens utgivning kan man se trender i kulturutbudet. Vad gäller UFO är det för det mesta ett nedslående besked. Den seriösa internationella litteraturen översätts sällan till svenska. I stället översvämmas marknaden av amerikanska sensationsböcker och new age-rörelsens pseudovetenskapliga alster.

Vid den senaste förlagspresentationen hade bokförlaget Trevi, Stockholm, en redaktör som berättade om Rauni-Leena Luukanens senaste bok "Universums barn". Redaktören framhöll att det var "seriös" litteratur, eftersom den var skriven av en läkare. Jag betvivlar att förlagsrepresentanten överhuvudtaget läst boken. "Universums barn" får räknas till de mer kunskaps- och livsfientliga böcker som publicerats på ett större svenskt förlag de senaste åren. Till och med den gamle George Adamski, UFO-kulternas urfader, framstår som ett under av humanitet och sunt förnuft

i jämförelse med Luukanen.

I förordet får vi veta att "Universums barn" skrevs på 70 timmar med så kallad automatisk skrift. Det vill säga att boken är "kanaliserad" och härstammar från det undermedvetna. Även "Det finns ingen död" (delvis genom automatisk skrift) och "Sändebud från stjärnorna" (hela) har Luukanen skrivit på samma sätt. I "Universums barn" påstår Luukanen själv att materialet kommer från bland annat hennes "döda mormor" samt "en grupp invånare i yttre rymden" (s. 10).

Automatisk skrift är ett gammalt fenomen som hade sin höjdpunkt under det sena 1800-talets spiritualistiska seanser då diverse "andeväsen" meddelade sig på detta sätt. Mediet som kanaliserade anden skrev ofta långa filosofiska meddelanden med en handstil som till synes inte var hennes. Innehållet i budskapet var torftigt. Orsaken till den automatiska skriften anses i dag stå att finna i vårt eget själsliv och inte i någon yttre, andlig källa.

För att bedöma en bok som "Universums barn" krävs någon form av strukturering av idéinnehållet. I artikeln "New age-rörelsen och för-

nuftets kris" (Sökaren 6/1988) ställer jag upp följande fem punkter, vilka kan användas för analys av all religiös och ockult litteratur:

1. antiintellektualism
2. inre kunskapsväg
3. subjektivism
4. förfiningssyndrom
5. fascism

Låt oss titta på dessa punkter i tur och ordning utifrån citat från "Universums barn".

Antiintellektualism

Det kanske mest typiska draget i new age-rörelsen är föraktet för kunskap och bildning. Hur många gånger har jag inte hört resonemang i stil med "jag behöver inte läsa några böcker, allting bara kommer till mig". Detta grundar sig på myten om att vi redan har all kunskap inom oss och att allt man behöver göra är att genom till exempel meditation få kontakt med sitt under- eller övermedvetna.

Resultatet av denna filosofi blir en intellektuellt slö, okunnig, jägsägande fårscock som kan ledas åt vilket håll som helst bara gurun är tillräckligt övertygande. I "Universums barn" är exemplen tydliga.

"Hos oss har man helt felaktigt börjat fästa alltför stort avseende vid boklig bildning, vetenskaplig forskning, som i mänsklighetens historia blir till falska sanningar." (s. 52)

"Boklig bildning kvarstår endast under ett jordeliv. Därför är teoretiska kunskaper varken bestående eller särskilt fina, vilket man ofta tror på Jorden." (s. 78)

"Boklig bildning höjer inte sjä-

lens energinivå. Därför kan en lärd person befinna sig på ett mycket lågt andligt plan. (s. 99)

”Undervisningen i historia borde ersättas med astronomi och futurologi. Den mänskliga rasen har ju inte lärt sig något av historien.” (s. 109)

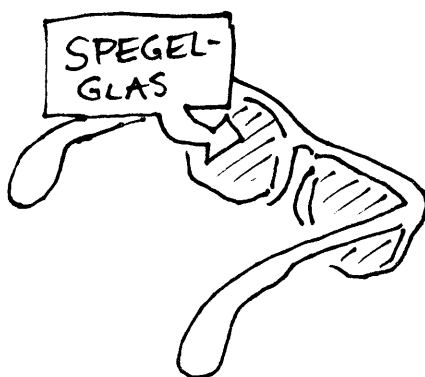
”Vi har mycket begränsade kunskaper om astronomi. Sumererna hade bättre kännedom om himlakropparna redan för sextusen år sedan än vårt århundrades astronomer.” (s. 169)

Det är märkligt att Luukanen, som har en läkarutbildning i botten, inte inser det absurda i budskapen. Skulle hon själv vilja genomgå till exempel en hjärtoperation av en läkare som saknade vetenskaplig kunskap om människokroppen och som i stället arbetade utifrån sin ”intuition”? När man föraktar vetenskaplig forskning, kritiskt tänkande och bokläsning, hamnar man ofelbart i antiintellektualism och flummighet.

Inre kunskapsväg

Ett gemensamt drag hos new age-grupperna är att de följer den inre kunskapsvägen, det vill säga lutar på att medier, mystiker och klärvojantjer med mera ger kunskap om den yttre verkligheten. Motsatsen är den yttre kunskapsvägen, alltså vetenskapens mödosamma faktsamlade. Fakta som alla kan kontrollera att de stämmer.

För Luukanen är det den inre vägen till ”kunskap” som gäller:



DEN INRE KUNSKAPSVÄGEN

”De motstridiga religiösa lärorna leder till att många människor bestämmer sig för att börja lyssna endast till sin egen, inre röst. De får direkt kontakt med sin gud, utan prästen och kyrkans inblandning och pekpinna.” (s. 15)

”Individer med förmåga att kommunicera med högre dimensioner har en nyckelroll. Även deras nivå varierar. Alltså måste man förlita sig på sin intuition. Det vårt hjärta säger är rätt...” (s. 121)

”Vi skulle få information från rymden mycket snabbare om fler människor kunde agera mottagare. Den medicinska vetenskapen och andra discipliner skulle få uppleva en enorm utveckling om dörren till kosmos slogs upp. En förutsättning är alltså mottaglighet på själens nivå. Detta kan ske med hjälp av hypnos, efter en kris eller helt enkelt genom meditation.” (s. 171)

”Akademikerna har alltför länge avfärdat möjligheterna för andlig information... Den höjning av den andliga nivån som mystiken erbjuder

ger ökad kunskap.” (s. 171)

Luukanen noterar helt riktigt att de religiösa lärorna är ”motstridiga”. Men det blir alla läror som mottas genom inre röster och syner. Den inre kunskapsvägen leder till helt olika resultat och påståenden om tillvaron. Detta gäller förstås även rymsbudskapen som i de flesta fall motsäger varandra när man analyserar dem noggrant. Då återstår bara att anse vissa medier vara san-

nare än andra trots att man inte kan kontrollera påståendena.

Den inre kunskapsvägen kan aldrig bygga upp en gemensam verklighetsuppfattning utan att hemfalla åt religiös auktoritetstro. Och religiös auktoritetstro är aldrig förenlig med demokrati.

Inre röster, visioner och intuitioner får en naturlig förklaring när man förstår det undermedvetnas sätt att ge feedback på vad vi sett, hört och upplevt. Det återspeglar bara vår egen kunskap, tro eller föreställningar. Det kan inte ge ut annat än vad som en gång stoppats in. Mystiska upplevelser är helt enkelt reproduktionsfenomen, för att använda en term från religionspsykologen Hjalmar Sundén.

Med den inre kunskapsvägen hamnar vi i kaos, godtycke, religiös auktoritetstro och förnuftsvidrigt nonsens.

Den inre kunskapsvägen strandar människan på en öde ö, separerad från verkligheten genom en ocean av illusioner. New age-rörelsens

ideologiska grund vilar på den inre kunskapsvägen. Därmed är denna rörelse en kulturfara.

Subjektivism

Det magiska tänkandet blir en naturlig följd av new age-rörelsens andliga världsbild. Det innebär att var och en mer eller mindre skapar sin egen värld och sociala situation. En del går så långt att de förklarar hela tillvaron vara en illusion.

Följden av det magiska tänkandet blir att handikappade, sjuka, fattiga och ensamma bara har sig själva att skylla. De har ju valt sin egen situation. Detta är en grym och cynisk världsbild som också står att finna i exempelvis Livets ords förkunelse. Försök förklara för de våldtagna och torterade kvinnorna i det forna Jugoslavien att de med sina tankar valt sitt öde.

Det blir också en politiskt passiverande världsbild. Varför försöka förändra den sociala och politiska verkligheten när människorna själva har valt att leva i förtryck och elände?

”Om människorna kunde förstå hur mycket gott eller ont de är kapabla till enbart med sina tankar, skulle de ta dem på allvar... Tankens kraft är det redskap som alla måste hantera när vår fysiska kropp och vår fysiska tillvaro på jorden är förbi. Men det är inte helt lätt att förstå att till och med miljön där vi då befinner oss kan förändras med vår tankes kraft.” (s. 48-49)

”Alla svårigheter och allt lidande kan övervinnas om vi tänker på att vi själva gjort upp planen för vårt liv... Livet är alltid rättvist. Var och en får vad den förtjänar... Därför är människoödena så olika varandra. Därför föds somliga med handikapp,

andra med en silversked i munnen.” (s. 73, 74 och 50)

”Det vi är övertygade om skall ske, det kommer vi också att få uppleva. På sätt och vis skapar vi med våra tankar, vår vilja och vår tro de situationer vi hamnat i...” (s. 79)

Förfiningssyndrom

New age-rörelsens världsbild är en senkommen gren av den gamla gnostiska världsbilden. Inom gnosticismen ansåg man, som de flesta nutida ockultister, att den fysiska tillvaron är ond eller syndig. Således gäller det att utvecklas andligt och lämna de fysiska behoven bakom sig. Resultatet av denna filosofi blir skuld känsla och rädsla för det fysiska, för jordisk njutning. I stället försöker man tänka positivt, vara fin och andlig även om man inte känner så inombords. Hela det här tänkandet brukar jag benämna förfiningssyndromet, alltså en närmast sjuklig rädsla för aggressivitet, sexualitet, sensualitet och det jordiska.

Luukanen nämner ett typiskt exempel, rädslan för den svarta färgen i klädval. Mörka färger och svart har traditionellt associerats med det fysiska, jordiska, alltså är det negativt. Samma filosofi praktiserades i kontaktpersonen Sten Lindgrens grupp Intergalaktiska Federationen. Författaren Anders Dahl skriver upplysande i sin bok ”Uppståndelsen från tefatssekten” om Sten Lindgrens inställning till färgerna svart och rött: ”Dessa färgkombinationer drog till sig negativa, svarta ockulta vibrationer som motarbetade Brödernas planer på jorden.” (s. 63)

Luukanens bok genomsyras av ständiga hot om hur det kommer att gå för den som inte blir andlig, som

inte förmår rena sina vibrationer. Det är det traditionella knepet som religiösa i alla tider använt för att skrämja människor till att godta livsfientliga, vidskepliga föreställningar.

Närmast parodiskt blir det när Luukanen förklarar att första steget i andlig utveckling är att man slutar kritisera andra. Hela hennes bok är nämligen en våldsamt kritik av dem som är skeptiker eller oandliga.

Luukanen talar visserligen inte om kritikdemoner, likt Livets ord, men steget dit är inte långt i hennes världsbild. Men kritik är en del av det vetenskapliga arbetssättet. Utan kritik kan inte det som är felaktigt rättas till.

Några exempel ur ”Universums barn”:

”Färgerna på våra kläder speglar vår andlighet just då... Klara färger höjer cellernas vibrationsnivå och borde alltså prioriteras... När vi är lyckliga och glada tar vi ogärna på oss svart... Svart kan anses som en icke-färg.” (s. 71)

”De individer som helt nonchalerat andlighet och helhetens dimensioner kommer bittert att få ångra att de inte rannsade sig själva medan tid var.” (s. 87)

”Det första tecknet på utveckling är att man slutar kritisera andra.” (s. 101)

Något exempel på den traditionella sexualfientligheten har jag inte funnit i ”Universums barn”. Lustigt nog skriver Luukanen istället att ”den som inte tolererar vissa sexuella beteendemönster kommer själv att i något av sina liv tillhöra en sexuell minoritet.” (s. 154-155)

Det är glädjande att se ett litet stänk av förnuft och humanitet även

hos Rauni-Leena Luukanen. Sexualitet — och speciellt homosexuella personer — brukar annars representera ondska inom nyandligheten.

Fascism

Också när det gäller föreställningar utanför våra demokratiska principer finns det flera tydliga exempel i Luukanens bok:

”Vi har nått fram till en punkt där universum kommer att ingripa i människosläktets framtid med fast hand. Människorna har sjunkit så djupt att de inte längre kan ta sig upp utan hjälp.” (s. 18)

”...krig och händelser som går stick i stäv mot Jordens övergripande utveckling påskyndar faktiskt människosläktets utveckling.” (s. 65)

”När planetens utvecklingsprocess har nått ett stadium där dess vibrationsfrekvens börjat öka, kommer stora förändringar att ske... De individer som inte kan följa med kommer att förintas.” (s. 94)

”Den gamla mänskliga rasen måste bort innan en ny ras och en ny tid kan ta plats på jordklotet.” (s. 124)

Jag har i åtskilliga artiklar visat hur totalitära och fascistoida föreställningar presenteras inom new

age-rörelsens ram, Ovanstående citat är bara några exempel på tongångar som känns igen från 30-talets Tyskland. Människorna kan inte reda ut sina egna problem. Det krävs en ”fast hand” eller en stark ledare, i det här fallet från rymden, för att skapa ordning.

”...negativa energier och destruktiva individer” (s. 16) kommer att rensas ut eller förintas. Av boken förstår man att destruktiva individer är till exempel alla som inte är andliga, det vill säga bland annat



ANTIINTELLEKTUALISM

övertecknad. På 1930-talet kallades detta ”den slutgiltiga lösningen”. Man får tacka att Luukanen inte som så många andra nyandliga ledare pekar ut judarna, även om det indirekt kan avläsas i budskapet. Judarna betraktas ju alltid som oandliga och materialistiska. ”Endast de som har förstått att utveckla sin and-

lighet kommer att överleva och få hjälp”, talar ju sitt tydliga språk. (s.83-84)

Luukanen och tidsandan

”Universums barn” är en synnerligen obehaglig bok, ljusår från humanitet och sunt förnuft. Det ständiga pratet om kärlek i boken får en besk eftersmak med de regelbundet återupprepade hoten mot oliktänkande.

Rauni-Leena Luukanen är en katastrof för den seriösa nordiska ufologin. En stor del av skulden får dock läggas på bokförlaget Trevi som genom att påstå att ”Universums barn” är seriös litteratur gör begreppet vetenskap till ett skämt. Skall man ge ut denna typ av litteratur bör man åtminstone från förlagets sida presentera den för vad den är — en del av dagens nyandlighet.

De böcker Luukanen skrivit vimlar av felaktigheter och myter. Det är ett sisyfosarbete att försöka reda ut vad som är fakta och fantasi i denna sagolika blandning. Hennes böcker präglas av en hysteriskt religiös domedagsstämning och närmast paranoida föreställningar om kritiker och skeptiker inom UFO-rörelsen. Rauni-Leena Luukanens idéer är ett tragiskt exempel på den rådande tidsandan med antiintellektualism, ockultism och närmast fascistoida värderingar.

Slutligen kan jag inte låta bli att påpeka att om nu några rymdmänniskor verkligen kommer hit och har de åsikter som presenteras i Luukanens böcker så har jag ett budskap till rymdmänniskorna:

—Åk hem!